

La majoria independentista

written by Llorenç Prats | 1 de setembre de 2022

L'independentisme és majoritari perquè és la millor opció per resoldre els problemes dels catalans. Des del 2010, si més no, s'ha entès així. La independència de Catalunya, per tant, és sinònim de millora i de progrés. Si a més s'hi afegeix que és una meta pacífica, democràtica i legal, no hi ha res que impedeixi que es consolidi com la millor opció més enllà de les ideologies i de les preferències personals.

El projecte independentista, tanmateix, no troba la manera de concretar la seva realització. D'una banda, hi ha el neguit d'una part, també preocupat en la protecció de la identitat cultural que porta associada, que voldria una major determinació i fermesa, i de l'altra, s'entén com una oportunitat per continuar pressionant l'Estat per impulsar una evolució asimètrica de l'estat autonòmic (una confederació o un estat lliure associat).

En ambdós supòsits, hi ha el perill que l'acció política acabi provocant perjudicis als ciutadans que viuen a Catalunya. En aquest cas, la màxima de partida decauria (és a dir, una manera d'obtenir millors serveis públics i més benestar) i la població culparia al projecte independentista de ser un retrocés col·lectiu en comptes d'una sortida de futur, sòlida i plena.

Si la independència no és per millorar, es diu, no val la pena esforçar-s'hi gaire, només anar fent, i com ha passat en aquests darrers cinc anys, ja seria suficient només mantenir viva una tímida reivindicació. Es tractaria de mantenir el conflicte polític obert però només d'una manera testimonial. Temes ara considerats laterals al projecte independentista com la llengua, els Països Catalans, la reconstrucció nacional o la necessitat de fer justícia pels danys rebuts en tant que catalans, quedarien com elements pertorbadors. De fet, com a

tals, entre molts altres, s'han considerat partidistes i no estan en el primer lloc de l'agenda institucional autonòmica catalana.

Una part de la mobilització independentista, en conseqüència, veu el 3 d'octubre de 2017, amb la gran vaga general que es va propiciar, com la via per conquerir nous objectius nacionals, encara que el preu siguin sacrificis col·lectius en forma de pèrdues a l'economia o disfuncions socials. D'altres, igualment independentistes, ho veuen com un parany, el parany que l'Estat espanyol té preparat per fer minvar la majoria independentista. És a dir, que amb la independència o el camí per aconseguir-la tot vagi més malament i la gent la vegi com una amenaça en comptes d'una seguretat.

La narrativa que arribi a la població que viu a Catalunya per tant és clau per sostenir i augmentar la majoria independentista actual. El relat socialista espanyol sobre la divisió de la societat catalana ha fracassat. Ha estat un intent inútil per intentar destruir la majoria independentista. El discurs nacionalista espanyol del PP i d'altres formacions també s'ha enfonsat a Catalunya. Ara rau en l'independentisme català saber articular la millor resposta política sense caure en provocacions ni estridències. Hom parla d'una campanya política sostinguda en el temps, tot mantenint un nivell d'exigència permanent en la prestació i millora de tot tipus de serveis públics. Un esforç col·lectiu, constructiu i en positiu, que seria d'admirar.